

en Fuldmægtig under Monarchiet Saameget, at Fuldmægtigen paa det ene Sted faaer Sædtillæg, paa det andet ikke, at Fuldmægtigen der erholder Alderstilling og Fuldmægtigen der derimod ikke? Det er de forskjellige Lønningsmaader, som medføre, at Embedsmændene komme til at staae paa forskjellig Maade, efter som de henhøre enten under Kongeriget eller Monarchiet. Nu kunde det jo have været overordentlig let at indrette Bestemmelserne saaledes, at den Forskiel forsvandt, at det Afdrag i Gagerne, som man beregner, som ubelukkende Kongerigets Kasse tilgode; derved vilde der være indtraadt Ligeartethed, men derved vilde tillige være skeet en Ubillighed; man vilde derved have gjort Forsøg paa at berøve Monarchiet dets Afgang til frit at raade over, hvorvidt noget Afdrag skal finde Sted paa de Gager, der udredes af Monarchiet, eller ikke. Det har man ikke villet gjøre; man har villet lade Monarchiet have fri Raadighed over, hvorvidt der af de Gager, der udredes af Monarchiet, skal finde noget Afdrag Sted eller ikke. Nu er det hidtil ikke bestemt i Monarchiets Lovgivning, at Afdrag skal finde Sted, og deraf fremgaaer saa det Resultat, som den ærede Rigsdagsmand fremdrog, Bestemmelsen af selve Grundsaetningen, der ligger til Grund for Paragraphen, beroer jo væsentligt paa en Opfattelse af Embedsforholdene i det Hele. Jeg tør dog antage, at man som en almindelig Grundsaetning maa være enig om, at Foreningen af flere til selvstændige Stillinger bestemte Embeder ikke er ønskelig, at det ikke er ønskeligt, at der paa een Haand saaledes samles flere lønede Embeder. Det er naturligheds Tilbøieligheden til en saadan Cumulation, som man søger at modvirke ved at nedsaette Gagerne, og disse Bestemmelser virke ogsaa i en anden Henseende, nemlig derved, at man kan undgaae disse Nedsaetninger, dersom man betragter et Viembede, en Vibestilling, en Vibeestjæftigelse ikke som noget Embede, der skal lønnes med en vis Gage, men som et Extraarbejde, der skal lønnes med Honorar. Det vil altsaa bidrage til, at den Embedsmænd, der har en vis Stilling, sidder i et vist Embede, naar han dermed skal forene en Vibeestjæftigelse, maastee vil foretrække derfor

at oppebære et Honorar, som, naar han igjen slipper denne Vibeestjæftigelse ud af Haanden, ikke medfører Afgang til Pension; thi det er aabenbart, at naar man gjennemgaaer vor Pensionsliste — og jeg har engang gjort det — saa vil man komme til meget stødende Exempler paa, hvorledes det, at en Mand har forenet en saadan forbigaaende Vesteestjæftigelse med sit egentlige Embede og, naar han saa ikke længere har haft Lyft dertil, er gaaet derfra, kan bevirke, at der er kommet til at hvile Pension af dette Viembede paa Statskassen. Jeg kan altsaa ikke være enig med den ærede Rigsdagsmand i hans Opfattelse af denne Paragraph; jeg finder, at Hensigten er at modvirke Cumulation af Embeder og tillige at bidrage til, at, hvor der er saadanne Bestillinger, lønnes de ikke med Gage, men med Honorarer, og saaledes forebygge Pensionslistens Forøgelse. Jeg indrømmer, at paa Grund af Forskieligheden i Lovgivningen for Kongeriget og Monarchiet kan der for Tiden, naar man blander det sammen, optaae Uoverensstemmelser, men jeg paastaar, at disse Uoverensstemmelser ere forstandige og begrundede i et Hensyn til Monarchiets Ret, ikke i et Hensyn til, at en Embedsmænd for Kongeriget tillige har Embede for Monarchiet. Kongeriget bør ikke træffe Bestemmelser om Afdrag, forsaavidt disse skulle skee for Monarchiet. Vel kan der sees noget Snurrigt deri, men det Snurrige kan ogsaa være forstandigt, fornødt og velbegrundet og have sin egentlige Rod i en forbigaaende Tilstand, som man venter forandret i Tidens Løb.

Besvarelse: Den meget ærede Minister begyndte med den Bemærkning, at da jeg havde forsøgt at sætte mig ind i denne Sag, burde jeg ikke være bleven staaende ved at forsøge at opløse det Arvigtige i de Regler, som her ere foreslaaede til Vedtagelse, men at jeg, hvis jeg var enig i Principet, tillige burde have vist, hvorledes det skulde bringes til Udførelse. Denne Fordring, som den meget ærede Minister stiller, kan jeg ikke indrømme er berettiget. Jeg har ved Sagens første Behandling gjort opmærksom paa, at jeg stod udenfor Administrationen, at jeg ikke havde tilstrækkelig Indsigt i Forretningerne, i Forretningernes Gang og